

- 1) pielęgniarki, położne i salowe na podstawie umowy zlecenia w stacjonarnej opiece zdrowotnej i stacjonarnej opiece społecznej w dni powszednie na zmianach popołudniowych i nocnych, a w niedziele, święta i dodatkowe dni wolne od pracy — na wszystkich zmianach; przepis ten stosuje się do dnia 31 grudnia 1990 r.,
- 2) inne pracownice w uspołecznionych zakładach pracy na podstawie umowy

o pracę nakładczą lub w ramach zakładowych zespołów gospodarczych.

4. Pracownica pobierająca zasiłek wychowawczy jest obowiązana zawiadomić o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 3—5".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty.

Na podstawie art. 82 i 86 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Dz. U. z 1985 r. Nr 40, poz. 197, z 1986 r. Nr 9, poz. 47 i Nr 33, poz. 158 oraz z 1987 r. Nr 26, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1 kwotę „192 000 zł” zastępuje się kwotą „360 000 zł”;
- 2) w § 9 w pierwszym zdaniu wyrazy „osiąganie przychodów z tytułu:” zastępuje się wyrazami „osiąganie wynagrodzenia i przychodów z tytułu:” oraz dodaje się po pkt 14 pkt 15 w brzmieniu:
„15) działalności twórczej lub artystycznej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin,”;
- 3) w § 14 w ust. 1, 3 i 4 wyrazy „1 kwietnia 1987 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 1988 r.”.

§ 2. Przy stosowaniu § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty, ze zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem, przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia w 1988 r. ustala się z uwzględnieniem wynagrodzeń osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1988 r.

§ 3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 1 pkt 2 wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki.

Na podstawie art. 11 ust. 7, art. 13, 34 ust. 3 i art. 59 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) oraz art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 33, poz. 157, z 1985 r. Nr 35, poz. 165 i z 1986 r. Nr 15, poz. 84) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podstawa wymiaru zasiłku chorobowego nie może być niższa od kwoty najniższego wynagrodzenia

pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy.”;

2) w § 12 w ust. 2 zdanie drugie skreśla się.

§ 2. 1. Jeżeli w okresie od dnia 1 lutego do dnia 30 kwietnia 1988 r. nastąpiła zmiana wysokości wynagrodzenia, podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, do których prawo powstało w tym okresie, stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie przysługujące po zmianie, nawet jeżeli zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstało prawo do zasiłku.

2. W razie zmiany wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, w czasie pobierania zasiłków, podstawę wymiaru

zasiłków ustala się ponownie — od dnia wprowadzenia tej zmiany, uwzględniając wynagrodzenie w nowej wysokości.

§ 3. Jeżeli podstawa wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługujących po ustaniu zatrudnienia została obliczona od wynagrodzenia sprzed dnia 1 lutego 1988 r., podstawę wymiaru zasiłków zwiększa się od tej daty o kwotę 6000 zł.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wartościowania pracy.

Na podstawie art. 33 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) oraz art. 240 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 21, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad wartościowania pracy (Dz. U. Nr 8, poz. 44) w § 6 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W 1988 r. dla celów ustalania miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego najniższe wynagrodzenie w uspołecznionych zakładach pracy, o którym mowa w ust. 1, może być zwiększone o kwotę 6000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

18

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stawek wynagrodzenia zasadniczego dla kierowników zakładów pracy oraz zwiększenia rozpiętości stawek wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników na stanowiskach nierobotniczych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1984 r. w sprawie ustalenia stawek wynagrodzenia zasadniczego dla kierowników zakładów pracy oraz zwiększenia rozpiętości stawek wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników na stanowiskach nierobotniczych (Dz. U. Nr 39, poz. 204, z 1986 r. Nr 48, poz. 244 i z 1987 r. Nr 37, poz. 213) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 1—4 otrzymują brzmienie:

- „1) 57.000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do specjalnej kategorii,
 - 2) 52.000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do pierwszej kategorii,
 - 3) 49.000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do drugiej kategorii,
 - 4) 46.000 zł — w zakładzie pracy zaliczonym do trzeciej kategorii.”;
- 2) w § 4 ust. 2—4 i oznaczenie ust. 1 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner